

Da Danmarks Biavlerforening i 1904 vedtog at andrage Landbrugsministeriet om Midler til at foretage Forsøg paa en planmæssig Bekæmpelse af Bipesten, var det navnlig for at faa tilstrækkelig Klarhed over to Spørgsmaal, nemlig:

hvorvidt man uden Lovhjemmel til at skride ind, hvor Sygdommen fandtes eller formodedes at være til Stede, kunde gennemføre en grundig Bekæmpelse af Bipesten og

hvorvidt der i Mac Evoys Metode havdes et brugbart Middel til at undertrykke den.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, da kunde det jo allerede i Fjor fastslaas, at et saa stort Antal Biavlere viste sig uvillige til at lade deres pestsyge Bifolk behandle, at det maatte betragtes som givet, at Spørgsmaalet ikke kunde løses alene ad Frivillighedens Vej. Arbejdet i Aar har kun yderligere bekræftet dette. Der findes atter i Aar et forholdsvis stort Antal Biavlere, der have nægtet enten at lade deres Bier efterse eller deres syge Stader behandle, og der henstaa derfor fremdeles saa mange pestsmittede Stader paa Falster, at det kan forudsættes, at Sygdommen atter vil brede sig i de kommende Aar, hvis der ikke gøres noget særligt for at begrænse den. Vel kan man nok gaa ud fra, at en stor Del af Falsters Biavlere baade have faaet Øjnene op for, at det kan betale sig at modarbejde Sygdommen og have lært at udføre det i denne Henseende fornødne Arbejde, og Pesten vil derfor næppe mere faa den Udbredelse, den tidligere har haft, men Biavlerne ville fremdeles staa magtesløse overfor dens fuldstændige Udryddelse, saalænge det er tilladt at have pestsyge Bifolk staaende som Smittekilder hvor som helst.

Med Hensyn til Mac Evoys Helbredelsesmetode, da har den ganske vist staaet sin Prøve mange Steder, baade her i Landet og i andre Lande, men der har ikke hidtil her i Landet foreligget tilstrækkeligt Materiale til Bedømmelse af dens Brugbarhed. Naturligvis kan der heller ikke gennem et enkelt Aars Arbejde tilvejebringes et saa stort Materiale, at Metodens Virkninger fuldt ud kan fastslaas, men den foreliggende Kendsgerning, at Sygdomsprocenten i Aar kun er godt en Fjerdedel saa stor som i Fjor i Forbindelse med den Omstændighed, at Sygdommen kun er forefunden i forholdsvis faa af de Stader, der bleve behandlede i Fjor — knapt 10 pCt. af de i Fjor behandlede Stader vare atter syge i Aar — vejer dog praktisk set saa meget, at det kan betragtes som givet, at man i Mac Evoys Metode har et tilstrækkeligt virksomt Middel ikke alene til at modvirke Sygdommen, men ogsaa til helt at undertrykke den, naar blot Arbejdet udføres grundigt og med tilstrækkelig Energi.

Sluttelig vil jeg atter i Aar rette en Tak til alle dem, der have bistaaet Udvalget i dets Arbejde, særligt til de Mænd, der nu i to Aar have stillet dem til Raadighed til Udførelse af det praktiske Arbejde. De har Ære af deres Virksomhed og Biavlssagen er vel tjent med deres Arbejde.